

Őszi témahét 12.
 Testrészek 2. hét
 Nov. 21-25.

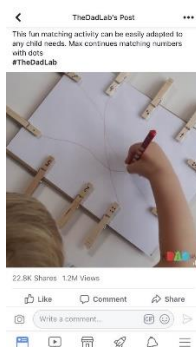
A projekt célja: A saját testünk, testrészeink megismerése, testséma kialakítása, fejlesztése.

Fejlesztési területek: Finom és nagymotorikus mozgások fejlesztése, szókincsbővítés, testséma fejlesztése.

Játék	Munka jellegű tevékenység
<ul style="list-style-type: none"> • tenyérpárosító • Mit találsz a letakart kosárban kézzel, majd lábbal is? • Tedd magad elé, mögé, alá, fölé, mellé • Gyúrd össze az újságpapírt lábbal! • cukor vagy só? • Mit rajzolok a hátadra? • kéztorna <ul style="list-style-type: none"> • Kirakó játék 	<p>Nagyszülőknek meghívó készítés a Luca napi gombócfőzésre</p> <p>Postára adás</p>
Verselés, mesélés	Rajzolás, festés, mintázás, kénimunka
<p>Vers: Ezzel látok....</p> <p>Mese: Szemfüles érzékek</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Arckép készítése papírtányérból fonalból, gombokból. • Átlátszó felületen a másik gyermek arcának lerajzolása • Meghívók befejezése
Ének, zene, énekes játék, gyermektánc	Mozgás
<p>mondóka</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ez elment vadászni... (ÉNÓ. 28.) 	<ul style="list-style-type: none"> • Trambulín, egyensúlyozó játékok használata a szabadjáték alatt. • Testközépvonal átlépés gyakorlása kötelees feladatokkal

<ul style="list-style-type: none"> Hüvelykujjam... (ÉNÓ. 37.) <p>Ének:</p> <ul style="list-style-type: none"> Húzz, húzz... (ÉNÓ. 75.) <p>Magas mély hangok megkülönböztetése</p>	<ul style="list-style-type: none"> Kúszás gyakorlása lábtorna Flويدl Andi féle fejlesztő torna 1-es járásgyakorlat bevezetése gördülés gyakorlása távolugrás a csoportban asztalról, matracra
<p>Külső világ tevékeny megismerése</p>	
<ul style="list-style-type: none"> magasság mérése fonallal számok párosítása pöttyözéssel állandó számok a testünkön 	
<p>Beszélgető kör</p>	<p>Nagycsoportosok feladata</p>
<ul style="list-style-type: none"> Ölelő kör beszélgetés az érzésekről honnan hallod a hangot? Melyik hangot hallod? Mi változott a bent gyereken? Ki van előtted? (becsukott szemmel) 	<ul style="list-style-type: none"> Csabay Katalin: Lexi iskolás lesz feladatfüzet jobb és bal kéz

Melléklet:

Szemfüles érzékszervek

Milyen csodálatos ez a reggel! - szóló Micimackó Füleshez, miközben szokásos reggeli utáni sétájukat tették a Pagonyba.

-Csodálatos? - kapta fel a fejét Füles. - Ugyan miből gondolod, hogy csodálatos?
Reggel van, és kész!

-Hát, nézz csak fel az égre! - magyarázta Micimackó. - Ragyogóan kék az ég! Aztán szippants bele a levegőbe!

Mmmm...Hogy illatoznak a gyöngyvirágok! És ahogy a fűvön lépkedünk! Érezd, milyen puhán simogatja a talpadat?

És mekkorákat lehet benne ugrálni!

Micimackó rögtön be is mutatta ezt Fülesnek. Akkorát szökkent, hogy beleütközött az éppen vele szemben repülő Bagolyba.

-Jól hallottam, hogy arról beszéltetek, milyen puhán simogatja a talpatokat a pázsit?
- kérdezte Bagoly.

-Úgy van - felelte Micimackó.-Éppen azt próbáltam elmagyarázni Fülesnek, honnan lehet tudni, hogy csodálatos ez a mai nap. Mert ugye ott van a kék ég, amit látunk, aztán az illatok, s a többi.

-Ahá, értem! -felelte Bagoly.-Szóval az öt érzékszervünkről beszéltél!

-Öt micsodáról? -kérdezte Füles és Micimackó egyszerre.

-Az öt érzékszervünkről - magyarázta Bagoly.-Ezek segítségével ismerjük meg a világot. Az öt érzékünk pedig: a látás, a hallás, a szaglás, a tapintás és a...látás.

-De a látást kétszer mondtad!-ellenkezett Füles.

-Tényleg?- kérdezte Bagoly.-Jaj nekem! Akkor megpróbálom még egyszer. Látás, hallás, szaglás, tapintás és a hogyishívják. Jaj, az ötödiket mindig elfelejtem!

-Nézzétek, itt jön Malacka és Nyuszi!-kiáltott fel Bagoly, amint egy fa mögül előbukkanva megpillantotta barátait.

-Gyertek, játszatok velünk!

-Én is jöhetek? -sipította Zsebibaba, aki ekkor bukkant föl Nyuszi háta mögül.-Mit játszatok? Ugye, ha nem nehéz, én is beállhatok?

-Történetesen éppen most szeretnénk elkezdni egy játékot-mondta Bagoly.-Egy úgynevezett keresős játékot. Arra szeretnék kérni benneteket, hogy menjetek el az erdőbe, és hozzatok magatokkal két-két dolgot, ami valahogyan kapcsolatban áll az érzékszerveinkkel. Talán a játék végére eszünkbe jut, melyik is az ötödik érzékszervünk. Nos, ki kezdi?

-Én szeretném kezdeni! Én szeretném kezdeni! -kiáltozta Zsebibaba.

-Remek, Zsebibaba! Az első érzékünk a látás. Most pedig menj, és keress nekünk valamit, amire szeretsz ránézni, és egy másik valamit, amire egyáltalán nem szeretsz ránézni. Mi majd itt megvárunk.

Zsebibaba vidáman szökdelve indult útnak. Büszke volt rá, hogy ő lehet az első játékos. Igazán nem esett nehezére olyasvalamit találni, amire mindig szívesen pillantott. Néhány másodperc múlva egy gyermekláncfűvel a kezében ugrándozott.

-Ez az! - állapította meg elégedetten. -Na, de vajon mi az, amire nem szeretek ránézni?

Ekkor egy szúnyog repült el mellette. "A szúnyogokat nem szívesen nézem - töprengett magában Zsebibaba-, de mégsem vihetek magammal egy szúnyogot! Még

megcsípne! Na, de van itt valami más, amit magammal vihetnék! Taplógomba a fa törzséről! Még ránézni is rossz: csúnya fekete!"

-Bravó! -lelkendezett Bagoly, amint megpillantotta Zsebibabát egyik kezében a gyermekláncfűvel, a másikban pedig a taplógombával.-Tökéletesen igazad van, Zsebibaba! A gyermekláncfű szerintem is sokkal kellemesebb látvány, mint a taplógomba.

Most pedig a hallással folytatjuk. Ki lesz a következő?

-Én szívesen elmegyek, ha akarod - jelentkezett Malacka.

-Rendben! - felelte Bagoly. -Keress valamit, amit szívesen hallgatsz, és valamit, amit egyáltalán nem szeretsz hallgatni!

-Szeretem hallgatni a harkály kopácsolását fenn a fán - mondta Malacka.

-Helyes, Malacka. De ezzel még nem ért véget a feladatod.

Malacka töprengve indult útnak, hogy valami olyasmit találjon, amit nem szívesen hallgat.

-Miért áll égne az egyik füled?-bömbölt a fülébe egy ismerős hang, amitől ijedtében összerezett.

-Jaj, Tigris! Hát te vagy az? - kiáltott fel Malacka rémulten.-Tulajdonképpen most éppen olyasvalamit keresek, amit nem szívesen hallgatok, és erre a célra te tökéletesen megfelelsz. Nem jönnél velem? Te is része leszel a kiállításunknak.

-Na de mit jelentsen ez? -tiltakozott Tigris, ám Malacka határozott mozdulattal megragadta őt a bal lábánál, hogy elcibálja a füves folyópartra, ahol a többiek vártak rájuk.

-Engedj el! -kiáltozott Tigris. Malacka azonban addig vonszolta őt, amíg vissza nem értek társaikhoz.

-Itt van, amit nem szeretek hallgatni, ha éppen a fülembé kiabál. Túlságosan hangos - mutatta be Malacka Tigrist a többieknek.

-Pompás! - állapította meg Bagoly. Malacka tehát második érzékünket is szemléltette, mégpedig a hallást. Tigris, nem lennél te a következő?

-Én mindenben benne vagyok, ha ugrándoZHATOK - egyezett bele Tigris.

-Jól van, akkor tiéd a tapintás! -kérte Bagoly. -Hozzál nekünk valamit, amit szeretsz megérinteni, és egy másik dolgot, amit nem szívesen érintesz meg!

-De hisz' ez remek játék! -kiáltott fel Tigris, és már szökdelt is a fák közé, mígnem a folyóparthoz ért.

-Tudom már, mi az, amit szívesen érintek meg: ez a friss, csobogó hideg víz! Lefröcskölöm az arcomat, és sietek vissza, hogy megmutathassam a többieknek. Csak lubickolt a hús vízben, és énekelgetett:

"Fröccsen a hús víz, fürdök a habokban.

Ezt a tigrisek csinálják a legjobban."

Aztán kiszökkent a vízből, és meghemperegett a fűben. Szerencsétlenségére épp egy olyan helyet választott, ahol egy sündisznó napozott.

-Aúúú!-kiáltott fel a fájdalomtól, amikor a sündisznó tüskéi a hátában álltak. -Mi ez a szúrós izé? Csak nem egy sündisznó?!

A sündisznónak haja szála sem görbült, ám Tigris kissé megviselten tért vissza barátaihoz.

-Megvan, amit kértetek - jelentette fennhangon. -Látjátok? Vizes az arcom. Imádok hideg vízben pancsolni! És íme a sündisznó tüskék, amik hempergés közben a hátamba álltak! Ezeket nem nagyon szeretem. Nos, akkor most én vagyok a győztes?

-Nem, Tigris - jelentette ki határozottan Bagoly. -Ügyes voltál, de azért nem te vagy a győztes. Az lesz a győztes, akinek az ötödik érzék eszébe jut. Lássuk csak! Ó, már meg is van: látás, hallás, tapintás, szaglás, hallás!

-De a hallást kétszer mondtad!- tiltakoztak a többiek.

-Tényleg? -kérdezte Bagoly. -Sehogy se megy ez nekem! Nos, akkor ki akarja bemutatni a szaglást?

Erre Nyuszi emelte fel a kezét.

-Én tudom, hol találok olyat, amit szívesen, és amit nem szívesen szagolok! -mondta, és már ugrándozott is háza felé. Ott pedig egyenesen a konyhába ment. Kinyitotta a sütő ajtaját, és kihúzott belőle egy forrón gőzölgő csokitortát. Épp most készült el! Isteni illata volt!

"Még szerencse, hogy nem felejtettem el - gondolta magában -, különben most már csak egy égett tortát vehettem volna ki a sütőből! Az égett tortának pedig egy cseppet sincs jó illata!"

Ezután Nyuszi a kamrába ment, és felnyúlt a legfelső polcra.

-Á, ez az! - mondta, majd leemelt egy jó érett, bűdös sajtdarabot. -Már hetek óta meg akartam enni, de valami mindig közbejött! Te jó ég! De hisz' ez már kék a penésztől! Pfú, de bűdös!

Mivel Nyuszi nem tudta volna a csokitortát és a sajtot is egyszerre elvinni a többieknek, úgy határozott, hogy inkább meghívja őket magához.

-Hahó! Min-den-ki jöj-jön el hoz-zám! Szagoljátok meg, amiket gyűjtöttem! -

kiáltotta. Szerencsére a Nyuszi házából áradó tortailat erősebb volt a sajtszagnál.

-Csak menjünk az orrunk után - szólt a többiekhez Bagoly-, amíg el nem érjük az illat forrását!

Eközben Nyuszi csodálatosan feldíszítette a tortát cukormázzal és rumos meggyel.

A torta már az asztalon díszelgett, és várta a vendégeket. Elsőnek Micimackó érkezett. Amint megpillantotta a tortát, így szólt Nyuszihoz:

-Nyuszi, hadd kóstoljam meg azt a tortát! Igen ízletesnek tűnik.

Bagoly meghallotta Micimackó szavait, és boldogan kiáltott fel:

-Ízlelés! Megvan az ötödik érzék! Látás, hallás, tapintás, szaglás és ízlelés! Ügyes vagy, Micimackó! Te vagy a győztes, mert neked jutott eszedbe az ötödik érzék!

-Akkor most már végre tényleg megkóstolhatom? - kérdezte Micimackó kissé türelmetlenül.

Nyuszi mindenkinek vágott egy szeletet. Mindenkinek nagyon ízlett - kivéve Fülest.

-Miért kell nekem tortát ennem? - kérdezte. -Miért nem ehetek inkább valami ragacsos, kékes, krémes dolgot?

-Arra a bűdös sajtra gondolsz? - kérdezte Nyuszi.

-Szerintem isteni illata van! -felelte Fülel.

Füles végül mind felfalta a bűdös sajtot, és életében először állapította meg, hogy mindent egybevéve tényleg csodálatos nap volt ez a mai.

-Fúj! - szólt Malacka. -Hogy lehet ilyen bűdös sajtot enni, amikor az ember tortát is ehet?!

-Hát, bizony mindenkinek más az ízlése -fűzte hozzá bölcsen Bagoly.

Ezzel Látok, ezzel is Ezzel hallok, ezzel is

Ezzel érzem az illatot, Ezzel mindent befalok, de mindent el is mondhatok.

Ezzel fogok, ezzel járok, De boldoggá csak a szívemből válok.